

BLAUWAERT, Emiel, opera- en concertzanger (bas-bariton) (Sint-Niklaas 13 juni 1845 - Brussel 2 februari 1891).

Studeerde aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel en was in 1867 violist bij Van de Sandes Vlaamse Schouwburg te Brussel. Maakte in 1873 een opmerkelijk debuut in de rol van de Spotgeest bij de creatie van Benoits De Oorlog. Tijdens het hierna volgend decennium werkte hij zich op tot een van de meest gereputeerde zangers der Vlaamse muziekbeweging, voor wie Benoit een aantal belangrijke baritonpartijen concipieerde. De veelomstreden uitvoering van Benoits Lucifer in 1883 te Parijs betekende voor Blauwaert het begin van een internationale carrière, die culmineerde in zijn Gurnemanz-vertolking in Wagners Parsifal op de Bayreuther Festspiele van 1889.

In tegenstelling tot sommige kunstbroeders bleef Blauwaert zich ook na zijn buitenlandse successen nog voor de V.B. inzetten. De laatste jaren voor zijn vroegtijdige dood was hij de grote vriend en de belangrijkste steun van de jonge Lodewijk de Raet.

LITERATUUR: *Blauwaert, Emiel*, in *Algemene Muziek-Encyclopedie*, I (1957).

KAREL WAUTERS